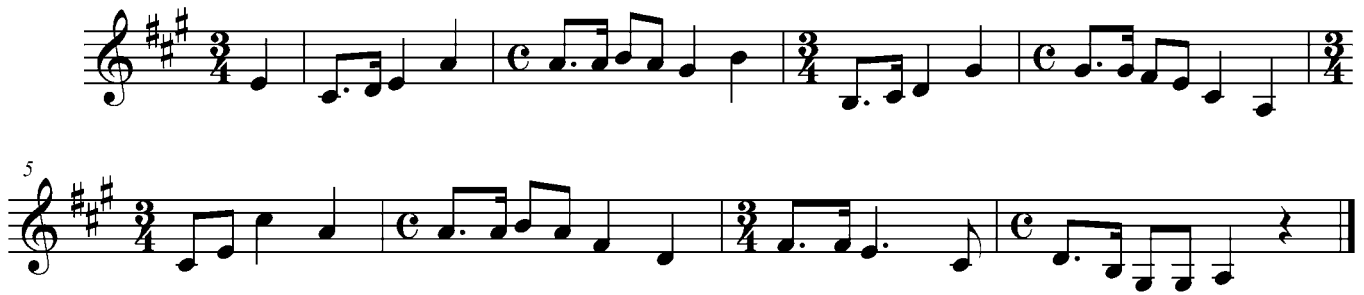

Шведская народная песня

Karl-Alfred och Ellinor

En ung sjöman, Karl-Alfred var hans namn,
han for så vida, ifrån hamn till hamn,
han var så lycklig med sitt fria liv,
han hade ännu ej förälskat sig.

Som lättmatros förtjänade han sitt bröd.
Hans moder levde men hans far var död.
Han skrev så kärt till modren allt ibland,
och sände penningar från fjärran land.

Port Adelaide, det är en trevlig stad,
där är en sjöman alltid nöjd och glad.
Karl-Alfred snyggas sig och går iland,
med glatt humör och penningar i hand.

Till en teater går Karl-Alfreds stig,
ty han har gått iland att roa sig.
Där sätter han sig uppå läktaren,
då hörs en röst: Hallo, my little friend!

Han vänder sig och ser i samma stund
en vacker flicka - hennes röda mun
den ler mot honom och hon viskar säll:
Come on, my darling! Följ med mig ikväll!

Och när som föreställningen är slut,
då går Karl-Alfred med den flickan ut.
Hon säger: Följ nu med din Ellinor
så skall du se hur snyggt och fint jag bor.

Uti ett hus uppå Victoria Street
där bodde hon - han följer henne dit.
Knappt sitter hon uppå Karl-Alfreds knä
så säger hon: Tag fram din portmonnä!

Karl-Alfred frågar: Vad skall du med den?
Hon svarar blott: Tag hit den strax, min vän!
Och i detsamma kliver in en man
en sådan, som man ej beskriva kan.

Han riktar mot Karl-Alfred sin pistol:
Hand o'r your money, be quick you big dam' fool!
Men vår Karl-Alfred fruktar ej hans tjut.
Han säger blott: Ja, varsågo å skjut!

Men utur fickan tar han portmonnän
och boven får den mellan ögonen.
Sen säger han till lilla Ellinor:
adjöss me dej, ursäkta att jag går!

Men den som denna visan diktat har
det är en ung sjöman, som en gång var
uti ett hus i tredje våningen
i Port Adelaide, i Australien.